

دو شاهد

¹ و نیای مثل عصا به من داده شد و مرا گفت: برخیز و قدس خدا و مذبح و آنانی را که در آن عبادت می‌کنند پیمایش نما. ² و صحن خارج قدس را بیرون انداز و آن را میپا زیرا که به امت‌ها داده شده است و شهر مقدس را چهل و دو ماه پایمال خواهند نمود. ³ و به دو شاهد خود خواهم داد که پلاس در بر کرده، مدت هزار و دوست و شصت روز نبوت نمایند. اینانند دو درخت زیتون و دو چراغدان که در حضور خداوند زمین ایستاده‌اند. ⁵ و اگر کسی بخواهد بدیشان اذیت رساند، آتشی از دهانشان بدر شده، دشمنان ایشان را فرو می‌گیرد؛ و هر که قصد اذیت ایشان دارد، بدینگونه باید کشته شود. ⁶ اینها قدرت به بستن آسمان دارند تا در ایام نبوت ایشان باران نیارد و قدرت بر آنها دارند که آنها را به خون تبدیل نمایند و جهان را هر گاه بخواهند، به انواع بلایا مبتلا سازند. ⁷ و چون شهادت خود را به اتمام رسانند، آن وحش که از هاویه برمی‌آید، با ایشان جنگ کرده، غلبه خواهد یافت و ایشان را خواهد کشت ⁸ و بدنهای ایشان در شارع عام شهر عظیم که به معنی روحانی، به سدوم و مصر مسمی است، جایی که خداوند ایشان نیز مصلوب گشت، خواهد ماند. ⁹ و گروهی از اقوام و قبایل و زبانها و امت‌ها، بدنهای ایشان را سه روز و نیم نظاره می‌کنند و اجازت نمی‌دهند که بدنهای ایشان را به قبر سپارند. ¹⁰ و ساکنان زمین بر ایشان خوشی و شادی می‌کنند و نزد یکدیگر هدایا خواهند فرستاد، از آنرو که این دو نبی ساکنان زمین را معدب ساختند. ¹¹ و بعد از سه روز و نیم، روح حیات از خدا بدیشان درآمد که بر پایهای خود ایستادند و بینندگان ایشان را خوفی عظیم فرو گرفت. ¹² و آوازی بلند از آسمان شنیدند که بدیشان می‌گوید، به اینجا صعود نمایید. پس در ابر، به آسمان بالا شدند و دشمنانشان ایشان را دیدند. ¹³ و در همان ساعت، زلزلهای عظیم حادث گشت که ده یک از شهر منهدم گردید و هفت هزار نفر از زلزله هلاک شدند و باقی‌ماندگان ترسانگشته، خدای آسمان را تمجید کردند. ¹⁴ و ای دوم درگذشته است. اینک، وای سوم بزودی می‌آید.

هفتمین کُرّای

¹⁵ و فرشته‌ای بناوخت که ناگاه صداهای بلند در آسمان

الشاهدان أمام رب الأرض

¹ ثُمَّ أُعْطِيتُ قَصَبَةً شَبَهَ عَصَاً وَوَقَفَ الْمَلَائِكَةُ قَائِلًا لِي: فَمَنْ هَئِكَذَا هِيَ خَارِجٌ مِنَ الْهَيْكَلِ فَاطْرَحُهَا خَارِجًا وَلَا تَقِسْهَا، لِأَنَّهَا قَدْ أُعْطِيتُ لِلْأَمَمِ وَسَيَدُوسُونَ الْمَدِينَةَ الْمُقَدَّسَةَ اثْنِينَ وَأَرْبَعِينَ سَهْرًا. ³ وَسَأُعْطِي لِشَاهِدَيَّ قَيْسَتَانِ أَلْفًا وَمِائَتَيْنِ وَسِتِّينَ يَوْمًا لِابْتِسْنِ مُسْوَحًا. ⁴ هَذَانِ هُمَا الزَّيْتُونَتَانِ وَالْمَنَارَتَانِ الْقَائِمَتَانِ أَمَامَ رَبِّ الْأَرْضِ. وَإِنْ كَانَ أَحَدُ يُرِيدُ أَنْ يُؤْذِيَهُمَا تَخْرُجُ نَارٌ مِنْ فَمِهِمَا وَتَأْكُلُ أَعْدَاءَهُمَا، وَإِنْ كَانَ أَحَدُ يُرِيدُ أَنْ يُؤْذِيَهُمَا فَهَكَذَا لَا بُدَّ أَنَّهُ يُقْتَلُ. ⁶ هَذَانِ لَهُمَا السُّلْطَانُ أَنْ يُعْلِقَا السَّمَاءَ حَتَّى لَا تُمَطِّرَ مَطَرًا فِي أَيَّامِ نُبُوَّتِهِمَا، وَلَهُمَا سُلْطَانٌ عَلَى الْيَمَامَةِ أَنْ يُحَوِّلَهَا إِلَى دَمٍ وَأَنْ يَصْرِبَا الْأَرْضَ بِكُلِّ صَرِيَةٍ كُلَّمَا أَرَادَا. ⁷ وَمَتَى تَمَّ شَهَادَتُهُمَا قَالَوْحُشُ الصَّاعِدُ مِنَ الْهَآوِيَةِ سَيَصْنَعُ مَعَهُمَا حَرْبًا وَيُعْلِيَهُمَا وَيَقْتُلُهُمَا. ⁸ وَتَكُونُ جُثَّتَاهُمَا عَلَى شَارِعِ الْمَدِينَةِ الْعَظِيمَةِ الَّتِي تُدْعَى رُوحِيًا: سَدُومَ وَمِصْرَ، حَيْثُ صُلِبَ رَبُّنَا أَيْضًا. ⁹ وَيَنْظُرُ أَتَاسٌ مِنَ السُّعُوبِ وَالْقَبَائِلِ وَالْأَلْسِنَةِ وَالْأَمَمِ جُثَّتَيْهِمَا ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ وَنِصْفًا وَلَا يَدْعُونَ جُثَّتَيْهِمَا ثَوْصَعَانِ فِي قُبُورٍ. ¹⁰ وَيَشْمَتُ بِهِمَا السَّاكِنُونَ عَلَى الْأَرْضِ وَيَهْلَلُونَ وَيُرْسِلُونَ هَذَايَا بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ، لَأَنَّ هَذَيْنِ النَّبِيِّينَ كَانَا قَدْ عَذَّبَا السَّاكِنِينَ عَلَى الْأَرْضِ. ¹¹ ثُمَّ بَعْدَ الثَّلَاثَةِ أَيَّامٍ وَالتَّنَصُّفِ دَخَلَ فِيهِمَا رُوحٌ حَيَاتٍ مِنَ اللَّهِ فَوَقَفَا عَلَى أَرْجُلِهِمَا، وَوَقَعَ خَوْفٌ عَظِيمٌ عَلَى الَّذِينَ كَانُوا يَنْظُرُونَهُمَا. ¹² وَسَمِعُوا صَوْتًا عَظِيمًا مِنَ السَّمَاءِ قَائِلًا لَهُمَا: اصْعَدَا إِلَى هَهُنَا، فَصْعَدَا إِلَى السَّمَاءِ فِي السَّحَابَةِ وَنَظَرَهُمَا أَعْدَاؤُهُمَا. ¹³ وَفِي تِلْكَ السَّاعَةِ حَدَثَتْ زَلَزَلَةٌ عَظِيمَةٌ فَسَقَطَ عُشْرُ الْمَدِينَةِ وَقُتِلَ بِالزَّلَزَلَةِ أَسْمَاءٌ مِنَ النَّاسِ، سَبْعَةُ آلَافٍ، وَصَارَ الْبَاقُونَ فِي رُغْبَةٍ وَأَعْطُوا مَجْدًا لِلَّهِ السَّمَاءِ. ¹⁴ الْوَيْلُ لِلثَّانِي مَصَى وَهُوَ الْوَيْلُ الثَّلَاثُ يَأْتِي سَرِيعًا.

البوق السابع

¹⁵ ثُمَّ بَوَّقَ الْمَلَائِكَةُ السَّابِعُ، فَحَدَثَتْ أَصْوَاتٌ عَظِيمَةٌ فِي السَّمَاءِ قَائِلَةً: قَدْ صَارَتْ مَمَالِكُ الْعَالَمِ لِرَبِّنَا وَمَسِيحِهِ قَسَمَتُكَ إِلَى أَبَدِ الْأَيَّامِ. ¹⁶ وَالْأَرْبَعَةُ وَالْعِشْرُونَ شَيْخًا الْجَالِسُونَ أَمَامَ اللَّهِ عَلَى عُزُرِهِمْ حَرُّوا عَلَى وُجُوهِهِمْ وَسَجَدُوا لِلَّهِ قَائِلِينَ: تَشْكُرُكَ أَيُّهَا الرَّبُّ الْإِلَهُ الْقَادِرُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، الْكَائِنِ وَالَّذِي كَانَ وَالَّذِي يَأْتِي، لِأَنَّكَ أَحَدْتَ قُدْرَتَكَ الْعَظِيمَةَ وَمَلَكَتْ. ¹⁸ وَعَصَبَتِ الْأَمَمُ فَأَتَى

عَصَبُكَ وَرَمَانُ الْأَمْوَاطِ لِيَدَاثُوا وَلِيُعْطَى الْأُجْرَةُ لِعَبِيدِكَ
الْأَنْبِيَاءِ وَالْفِدَّيْسِينَ وَالْخَائِفِينَ اسْمَكَ، الصَّغَارِ وَالْكِبَارِ،
وَلِيُهْلِكَ الَّذِينَ كَانُوا يُهْلِكُونَ الْأَرْضَ. ¹⁹ وَأَنْفَتَحَ هَيْكَلُ اللَّهِ
فِي السَّمَاءِ وَظَهَرَ تَابُوتُ عَهْدِهِ فِي هَيْكَلِهِ، وَحَدَّثَتْ
بُرُوقُ وَأَصْوَاتُ وَرُعُودُ وَزَلَزَلَةٌ وَتَرْدٌ عَظِيمٌ.

واقع شد که می‌گفتند: سلطنت جهان از آن خداوند ما
و مسیح او شد و تا ابدالآباد حکمرانی خواهد کرد. ¹⁶ و
آن بیست و چهار پیر که در حضور خدا بر تختهای خود
نشسته‌اند، به روی درافتاده، خدا را سجده کردند ¹⁷ و
گفتند: تو را شکر می‌کنیم، ای خداوند خدای قادر
مطلق، که هستی و بودی، زیرا که قوّت عظیم خود را
بدست گرفته، به سلطنت پرداختی. ¹⁸ و امت‌ها
خشمناک شدند و غضب تو ظاهر گردید و وقت
مردگان رسید تا بر ایشان داوری شود و تا بندگان
خود، یعنی انبیا و مقدّسان و ترسندگان نام خود را چه
کوچک و چه بزرگ اجرت دهی و مُفسدان زمین را
فاسد گردانی. ¹⁹ و قدس خدا در آسمان مفتوح گشت و
تابوت عهدنامه او در قدس او ظاهر شد و برق‌ها و دها
و رعد‌ها و زلزله و تگرگی عظیمی حادث شد.